

Komentář k prvnímu čtení

Kniha Jozue líčí nesnadný okamžik vstupu Izraelitů do zaslíbené země. Tato kniha nepopisuje přesné historické události, vznikla mnohem později. Slavnostním jazykem nabízí teologický výklad skutečností. Proto končí (Joz 24) slavnostní obnovou smlouvy s Bohem: Jozue dá Izraeli na vybranou – přijmout, či odmítnout Boží smlouvu. (Pramen: vira.cz)

Jozue shromáždil všechny kmeny Izraele do Sichemu a svolal přední muže Izraele, jeho náčelníky, soudce a písaře. Když předstoupili před Boha, řekl Jozue všemu lidu: „Jestliže se vám nelíbí sloužit Hospodinu, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: zda bohům, kterým sloužili vaši předkové za řekou Efratem, či bohům Amoritů, v jejichž zemi přebýváte. Já však a má rodina budeme sloužit Hospodinu!“ Lid odpověděl: „Daleko af je od nás myšlenka, že bychom opustili Hospodina a sloužili cizím bohům. Vždyť Hospodin je náš Bůh. On vyvedl nás a naše otce z egyptské země, z domu otroctví, a udělal před našima očima tyto velké divy a chránil nás po celé cestě, kterou jsme šli, a mezi všemi národy, jejichž středem jsme procházeli. I my chceme sloužit Hospodinu, neboť je náš Bůh!“ (Joz 24,1-2a.15-17.18b)

Dnešní evangelium

Mnozí z Ježíšových učedníků řekli: „To je tvrdá řeč! Kdopak to má poslouchat?“ Ježíš věděl sám od sebe, že jeho učedníci na to reptají, a proto jim řekl: „Nad tím se pohoršujete? Co teprve, až uvidíte Syna člověka, jak vystupuje tam, kde byl dříve? Co dává život, je duch, tělo nic neznamená. Slova, která jsem vám mluvil, jsou duch a jsou život. Ale jsou mezi vámi někteří, kdo nevěří.“ Ježíš totiž věděl od začátku, kdo jsou ti, kdo nevěří, a kdo je ten, který ho zradí. A dodal: „Proto jsem vám říkal, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.“ Proto mnoho z jeho učedníků odešlo a už s ním nechodili. Ježíš tedy řekl Dvanácti: „I vy chcete odejít?“ Šimon Petr mu odpověděl: „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života, a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží!“ (Jan 6,60-69)

Zamyšlení

Ježíš učedníky postavil před hotovou věc. S jeho tělem a krví se to má tak, že budou pokrmem a nápojem. Ani se učedníků nezeptal... Jak by ale mohli posoudit Boží záměr, když ještě nezažili Velikonoce? Podobně ani my často neznáme, jak se události budou vyvíjet, a přeci Bohu vyčítáme. Je jasné, že jsou situace úsměvné a okamžiky skutečně dramatické. My ovšem nedokážeme domyslet dosah událostí a často je vidíme pouze svými očima. Bůh ale jedná s láskou. Ví, proč a jak mají věci být. Má šanci získat naši důvěru? (Pramen: vira.cz)

Modlitba

Bože, dej mi sílu,

abych změnil věci, které změnit mohu.

Dej mi trpělivost, abych snášel věci,

které změnit nemohu.

Dej mi moudrost, abych obojí od sebe odlišil.

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 26.8. 2018 v 9.00

Sulejovice v **10.30**

Ne 2.9. 2018 v 9.00

Lukavec v **11.00 se nekoná**

Modlitební skupina - Út v 16.30

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Nejživější forma modlitby je ta, která vzniká přímo ze srdce toho, kdo se modlí.
- Vědět o své nedokonalosti je moudré, ale naše důstojnost spočívá v úsilí o dokonalost navzdory tomu, co víme.
- Každý dobře vychovaný autor ví, že ty nejlepší nápady nepocházejí z jeho hlavy.

VÁCLAV Č. 23. (2018)

26.8. 2018

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

21. neděle v mezidobí

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE Ne - v 9.00
Út - v 17.30
St - v 17.30
Čt - v 7.30
Pá - pravidelně v 16.30
DD MILEŠOV Pá - v 9.00
LUKAVEC 28.8. 2018 v 15.00 ale 2.9. se nekoná

Rozvrh nedělních bohoslužeb v lovosickém farním obvodu platný od 1. září 2018

1. neděle v měsíci	Lovosice v 9.00	Lukavec v 11.00
2. neděle v měsíci	Lovosice v 9.00	Medvědice v 11.00
3. neděle v měsíci	Lovosice v 9.00	Sulejovice v 11.00
4. neděle v měsíci	Lovosice v 9.00	Velemín v 11.00
5. neděle v měsíci	Lovosice v 9.00	-----

Dosavadní úterní bohoslužby v Lukavci, sobotní ve Velemíně a nedělní v Sulejovicích se konat nebudou.

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

290. Jak nám Bůh pomáhá být svobodnými lidmi?

Pán Ježíš si přeje, abychom žili v pravé svobodě. „To je ta svoboda, ke které nás osvobodil Kristus“. V ní jsme schopni bratrské lásky. Proto nám dává svého Ducha svatého, který nás osvobozuje, dává nám nezávislost na mocnostech tohoto světa a posiluje nás, abychom dokázali žít v lásce a odpovědnosti.

Čím více hřešíme, tím více myslíme jen na sebe a tím hůře se dokážeme svobodně rozvíjet. Ve stavu hříchu jsme také mnohem méně schopni konat dobro a žít v lásce. Duch svatý nás působením milosti přivádí k duchovní svobodě, aby z nás učinil své svobodné spolupracovníky v církvi i ve světě. Otevírá nás lásce, a tak nám dává možnost být lepšími nástroji Boží lásky.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

27. srpna – pam. **sv. Moniky**

28. srpna – pam. **sv. Augustína**, biskupa a učitele církve

29. srpna – pam. **Umučení sv. Jana Křtitele**

31. srpna - připomínka sv. Rajmunda

KRISTŮV SVĚDEK SE ZÁMKEM NA ÚSTECH

Přišel na svět roku 1202 v Portello u Lerida ve Španělsku. Jeho jméno "Nonnatus," znamenající "nenarozený," je připomínkou toho, že byl při náhlé smrti matky z jejího těla vyňat chirurgicky. Bylo to prý dva měsíce před termínem porodu. Otec patřící k předním rodům v Katalánsku ho později poslal na studie do Barcelony, ale když zjistil, že tam začal toužit po duchovním povolání, odvolal ho, aby se ujal rodinného hospodářství na venkově. Rajmund proti plánům otce dal přednost zbožnému rozjímání před jakoukoli dívkou a život na horských pastvinách se mu docela líbil. Na jednom úpatí měl oblíbenou kapličku sv. Mikuláše, protože v ní byl obraz Panny Marie, kterou velmi ctil. U ní zvažoval svá rozhodnutí, včetně toho ke vstupu do nového řádu Panny Marie de Mercede, který založil Petr Nolasca (pam. 25.12.) na vykupování otroků.

Otec stál proti cestě do kláštera zprvu velmi neústupně, až hrabě z Cardony, který byl Rajmundovým kmotrem, obměkčil jeho srdce ke svolení. Rajmund pak v Barceloně z rukou Petra Nolasca přijal bílý hábit s modročerveným křížem. Po roce složil sliby, dokončil pak studia teologie a v r. 1222 se stal knězem. Svě cestu za vykupování zajatců začal na mohamedánské území v doprovodu Petra Nolasca. Potom se s bratry vydal do Valencie a dvakrát byl v Africe. Při první cestě byl v Tunisu, kde tehdy vládl Jahja I. Před druhou cestou do Afriky r.1235 převzal v Římě od papeže Řehoře IX. schvalovací listiny řádu. V Alžíru pak získal svobodu dvěma stům křesťanských otroků. Pak uviděl další, ještě více trpící, ale protože již neměl další peníze a bál se o ztrátu jejich víry, nabídl se za rukojmí. S radostí v srdci přijal jejich okovy i šat a s láskou ke Kristu i nastávající utrpení. Byl vzorem i posilou pro další křesťanské otroky a pomáhal těm, kteří se dali

mohamedánským otrokářem přinutit k odpadu od víry v Krista, aby se s lítostí k němu vrátili.

Za evangelizaci, se kterou obracel i Židy a Maury, věznitelé Rajmunda týrali a byli by ho usmrtili, kdyby se nebáli těch, kdo čekali tučné výkupné. Byl veřejně bičován a odsouzen k naražení na kůl, k čemuž kvůli čekání na peníze nedošlo. Ani poté nepřestával Rajmund mluvit o Boží dobrotě, proto mu byly žhavým bodcem vytvořeny v obou rtech otvory a visacím zámkem uzamčena ústa. V tuhém vězení mu byl zámek odmykán vždy po třech dnech jen k nezbytnému nasycení. Tak strávil osm měsíců než spolubratři dorazili s výkupným. Jeho zjev byl mocnější než kázání slovy.

V roce 1237 nebo 1239 byl prý jmenován kardinálem, ale pak dál žil v klášteře životem obyčejného řeholníka. Na výtku v té věci odpověděl, že pokora sluší i nejvznešenější hodnosti a dodává jí pravé ceny. Legenda vypráví, že Rajmund jednou za zimního deště dal svůj kardinálský klobouk starému chudásovi. Na výzvu papeže, který si ho vybral za svého poradce, se znovu vydal do Říma. Došel jen do Cardony, kde navštívil hraběcí sídlo svého kmotra a podlehl prudké zimnici ve věku kolem 37 let. Legenda ještě hovoří o posledním svatém přijímání podaném andělem. O Rajmundovo tělo projevíli obrovský zájem místní i Barcelonští věřící. Bylo proto rozhodnuto naložit je na slepého soumara, aby veden vyšší vůlí šel tam, kde by mělo být tělo světce pohřbeno. Soumar pak došel ke kapliče, u které se Rajmund rozhodl pro vstup do řádu. Proto byl do ní pohřben. V roce 1255 byl na tom místě zbudován klášter s chrámem, který se stal poutním místem.

K blahověčení Rajmunda údajně došlo společně s Petrem Nolascem 30.9. 1628, zapsání do Římského martyrologia byli 4.8. 1657 papežem Alexandrem VII. a v r. 1681 byl papežem Inocencem XI. slavnostně kanonizován.

2. září – 22. neděle v mezidobí

Pozvání

Slavnost k poctě Zdeňka Kašpara Kaplíře ze Sulevic, českého obránce Vídně

Mše svatá se bude konat 8. září 2018 od 11.00 hod. v zámecké kapli Domova důchodců v Milešově s účastí sboru Rakouského gymnázia v Praze.

Zároveň tento den od 13.00 se koná 3. ročník festivalu na záchranu barokního letohrádku u zámku v Milešově. Hlavními organizátory jsou: Agroservis Sulejovice a.s., Nadační fond Kalich, Obec Velemín, Obec Sulejovice

Skupina německých seniorů z Coswigu navštíví náš kostel 6. září 2018. Zveme na společnou modlitbu od 13.30 a následně na společné posezení.

Příští neděli 2. září 2018 v 9 hod. bude mše sv. na zahájení školního roku s žehnáním dětí a jejich školních pomůcek.

sv. Dominik Savio

Prosím rodiče, aby přihlašovali své děti na výuku náboženství ve školním roce 2018-19.

Sbírka z 19.8. 2018 = 1.750,- Kč. Děkujeme

Děkuji za úklid a výzdobu našeho kostela.

Přeji všem pokojný a požehnaný týden.